

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GERARD HOGAN
föredraget den 28 februari 2019¹

Mål C-644/17

Eurobolt BV
ytterligare deltagare i rättegången:
Staatssecretaris van Financiën

(begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna))

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 267 FEUF – Ogiltighet – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Räckvidden av nationella domstolars prövning av en unionsåtgärd – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 15.2 – Förordning (EU) nr 723/2011 – Kringgående av antidumpningsåtgärder – Skydd mot dumpning – Samråd med medlemsstaterna – Begreppet ’relevant information’ – Överträdelse av tidsfrist”

I. Inledning

1. Förevarande begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artikel 15.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen² (nedan kallad grundförordningen), artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte.³ Den avgörande frågan till följd av denna begäran är huruvida åsidosättande av vissa processuella skyddsåtgärder som garanteras enligt artikel 15.2 i grundförordningen kan medföra att genomförandeförordningen ska ogiltigförklaras.

2. Begäran har framställts i ett mål mellan Eurobolt BV och Staatssecretaris van Financiën (statssekreteraren på finansministeriet, Nederländerna) angående införande av antidumpningsåtgärder för import av vissa fästdon av järn eller stål till unionen.

II. Tillämpliga bestämmelser

A. Grundförordningen

3. Antagandet av antidumpningsåtgärden reglerades vid den aktuella tidpunkten av grundförordningen.

¹ Originalspråk: engelska.

² EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22.

³ EUT L 194, 2011, s. 6.

4. Till att börja med ska skäl 12 i grundförordningen uppmärksammas:

”Det är nödvändigt att fastställa på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta vid inhämtandet av uppgifter.”

5. Det är också värdefullt att erinra om att skäl 25 i grundförordningen har följande lydelse:

”Information som lämnas till medlemsstaterna i rådgivande kommittén är ofta ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. För att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett möte som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén.”

6. I artikel 13 i grundförordningen, med rubriken ”Kringgående av åtgärder” anges följande:

”1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatser i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeländ och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

...

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en förordning från kommissionen, genom vilken tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Undersökningarna ska utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och ska slutföras inom nio månader. Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om detta efter samråd med rådgivande kommittén. Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

...”

7. I artikel 15 i grundförordningen, med rubriken ”Samråd” anges följande:

”1. De samråd som föreskrivs i denna förordning ska äga rum i en rådgivande kommitté, som ska bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd ska hållas omedelbart på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, och under alla omständigheter inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

2. Kommittén ska sammanträda på kallelse av ordföranden. Denne ska snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet, förse medlemsstaterna med all relevant information.

3. När så krävs kan samråd ske enbart i skriftlig form; i sådana fall ska kommissionen underrätta medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de ska ha rätt att lämna synpunkter eller begära ett muntligt samråd, som ordföranden ska ordna, under förutsättning att ett sådant muntligt samråd kan äga rum inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

4. Samråd ska särskilt avse

- a) förekomsten av dumpning och metoderna för att fastställa dumpningsmarginaler,
- b) förekomsten och omfattningen av skada,
- c) orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan,
- d) de åtgärder som under föreliggande förhållanden är lämpliga för att förhindra eller avhjälpa den genom dumpning vållade skadan samt hur dessa åtgärder ska genomföras.”

B. Genomförandeförordning nr 723/2011

8. Den 26 januari 2009 antog rådet förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina.⁴

9. Genom förordning (EU) nr 966/2010 beslutade kommissionen, med stöd av artikel 13.3 i grundförordningen, att inleda en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom rådets förordning (EG) nr 91/2009 genom omlastning i Malaysia.⁵

10. I enlighet med artikel 2 i förordning nr 966/2010 var tullmyndigheterna skyldiga att registrera importörer till unionen av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia.

11. Enligt genomförandeförordning nr 723/2011, utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull som införts på vissa fästdon av järn eller stål från Kina till att omfatta vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung var Malaysia eller inte.

⁴ EUT L 29, 2009, s. 1.

⁵ Kommissionens förordning (EU) nr 966/2010 av den 27 oktober 2010 om inledande av en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom rådets förordning (EG) nr 91/2009 beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina genom import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia eller inte, och om registrering av sådan import (EUT L 282, 2010, s. 29).

III. Bakgrunden i målet vid den nationella domstolen

12. Eurobolt är ett nederländskt bolag med säte i 's-Heerenberg, Nederländerna. Det handlar med fästdon av järn eller stål som det köper in i Asien och säljer i unionen.

13. Efter att en slutgiltig antidumpningstull införts enligt förordning nr 91/2009 beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med KN-nummer 7318 med ursprung i Kina började Eurobolt köpa in sådana fästdon från två leverantörer med hemvist i Malaysia, nämligen TZ Fasteners (nedan kallat TZ) och HBS Fasteners Manufacturing (nedan kallat HBS).

14. Mellan den 29 oktober 2010 och den 4 augusti 2011 lämnade Eurobolt in 32 deklARATIONER i Nederländerna om övergång till fri omsättning avseende fästdon av stål inköpta från HBS och TZ. Ursprungslandet angavs vara Malaysia. I enlighet med förordning nr 966/2010 registrerade tullmyndigheterna fästdonen och släppte dem för fri omsättning utan att påföra antidumpningstullar.

15. Efter offentliggörandet av förordningen beslutade kommissionen att inleda en undersökning. En formell underrättelse om detta översändes till såväl de kinesiska och malaysiska myndigheterna som kända importörer från dessa länder – bland andra Eurobolt – och berörda branscher i unionen.

16. HBS och TZ gav sig till känna för kommissionen i samband med denna undersökning och lämnade in sina synpunkter på frågeformuläret om antidumpning. Eurobolt gav sig också till känna som berörd part.

17. I skrivelse av den 26 maj 2011 översände kommissionen sina preliminära slutsatser från undersökningen till Eurobolt. Den 13 juni 2011, det vill säga innan den fastställda fristen hade löpt ut, översände Eurobolt skriftliga synpunkter på denna skrivelse. Den rådgivande kommittén sammanträdde den 15 juni 2011.

18. Enligt genomförandeförordning nr 723/2011, utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull som införts på vissa fästdon av järn eller stål från Kina till att omfatta vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung var Malaysia eller inte. De fästdon som Eurobolt köpt in var således inte undantagna från antidumpningstull.

19. Efter ikraftträdandet av nämnda förordning genomförde skattemyndigheten en efterhandskontroll av Eurobolts import. Eurobolt påfördes 587 802,20 euro i antidumpningstullar.

20. Eurobolt överklagade beslutet till tullkontoret i Nijmegen, som avlog överklagandet. Eurobolt väckte då talan om ogiltigförklaring vid de nationella domstolarna. Talan ogillades av Rechtbank Noord-Holland (distriktsdomstolen i Noord-Holland, Nederländerna) respektive Gerechtshof Amsterdam (Appellationsdomstolen i Amsterdam, Nederländerna) och Eurobolt överklagade till Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna). Det var denna domstol som beslutade att hänskjuta förevarande tolkningsfrågor till domstolen.

21. I överklagandet gjorde Eurobolt för det första gällande att förordning nr 723/2011 var ogiltig på grundval av kriterierna i artikel 13 i grundförordningen. För det andra angav Eurobolt att kommissionen hade åsidosatt bolagets rätt till försvar under utredningen, eftersom den rådgivande kommittén inte hade fått all relevant information som Eurobolt skickade till kommissionen senast tio arbetsdagar före sammanträdet, vilket stred mot artikel 15.2 i grundförordningen.

22. I detta sammanhang har Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) angett att räckvidden av de nationella domstolarnas uppgift att pröva rättsakter som utfärdats av unionsinstitutionerna är oklar, särskilt med hänsyn till artikel 47 i stadgan. Den andra fråga som uppkommer är huruvida Eurobolts synpunkter med avseende på de slutsatser som dragits av

undersökningen kan betraktas som "relevant information" i den mening som avses i artikel 15.2 i grundförordningen och, om så är fallet, vilka följderna är av påståendet att den rådgivande kommittén, i strid med de angivna bestämmelserna, inte erhöll samtliga handlingar från kommissionen senast tio dagar före sammanträdet.

IV. Begäran om förhandsavgörande och förfarandet vid domstolen

23. Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

- "1 a) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 4.3 FEU, tolkas så, att berörd part kan bestrida lagenligheten av ett beslut från en unionsinstitution som det ankommer på nationella myndigheter att verkställa genom att åberopa att detta utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, ett åsidosättande av fördragen eller maktmissbruk?
- 1 b) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 4.3 FEU, tolkas så, att de unionsinstitutioner som deltagit i antagandet av ett beslut vars giltighet bestrids i ett förfarande vid en nationell domstol är skyldiga att till denna domstol på begäran överlämna all information som de förfogar över och som de beaktade eller borde ha beaktat vid antagandet av det beslutet?
- 1 c) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att rätten till ett effektivt rättsmedel innebär att den nationella domstolen utan förbehåll ska pröva huruvida villkoren för tillämpning av artikel 13 i förordning (EG) nr 1225/2009 är uppfyllda? Innebär artikel 47 i synnerhet att denna domstol är behörig att göra en fullständig bedömning av huruvida fastställandet av de faktiska omständigheterna har skett på ett fullständigt sätt och är tillräckliga för att motivera den åberopade rättsföljden? Innebär artikel 47 i synnerhet dessutom att denna domstol är behörig att göra en fullständig bedömning av huruvida de faktiska omständigheter som det hävdas inte beaktades vid antagandet av beslutet – men som hade kunnat påverka de rättsliga följderna av de fastställda faktiska omständigheterna – borde ha beaktats?
- 2 a) Ska begreppet 'relevant information' i artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 tolkas så, att det omfattar synpunkter på kommissionens slutsatser från en oberoende importör med etablering i Europeiska unionen som importerar sådana varor som är föremål för den undersökning som avses i den bestämmelsen, såvitt denna importör har informerats om undersökningen av kommissionen, har överlämnat begärd information till kommissionen och, efter att ha getts möjlighet därtill, inom tidsfristen lämnat synpunkter på kommissionens slutsatser?
- 2 b) Om fråga 2 a ska besvaras jakande, kan denna importör i så fall göra gällande att artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 har åsidosatts om de synpunkter som vederbörande har lämnat inte tillhandahölls den rådgivande kommitté som avses i den bestämmelsen minst tio arbetsdagar före kommitténs möte?
- 2 c) Om fråga 2 b ska besvaras jakande, får åsidosättandet av artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 i så fall till följd att detta beslut är olagligt och inte ska tillämpas?"

24. Skriftliga yttranden har inkommit från Eurobolt, den italienska och den nederländska regeringen, rådet och Europeiska kommissionen. Efter den skriftliga delen av förfarandet ansåg sig domstolen, i enlighet med artikel 76.2 i domstolens rättegångsregler, ha tillräckligt underlag för att avgöra målet utan att hålla muntlig förhandling.

V. Bedömning

A. Den första frågan

25. Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan huvudsakligen för att få klarhet i räckvidden av de nationella domstolarnas uppgift när det vid dessa har gjorts gällande att en unionsrättsakt är ogiltig. Svaret på frågorna ska sökas i unionens system för domstolsprövning, som bygger på rättsstatsprincipen.

1. Domstolsprövning och rättsstatsprincipen

26. Det framgår av domen i målet *Les Verts* att Europeiska unionen är en rättslig gemenskap av sådant slag att varken medlemsstaterna eller unionsinstitutionerna kan undgå kontroll av om deras rättsakter står i överensstämmelse med gemenskapens grundläggande konstitutionella urkund, dvs. fördraget eller lagstiftning som bygger på detta.⁶ Detta innebär att ”enskilda har rätt att vid domstol ifrågasätta lagenligheten av varje beslut eller annan åtgärd på nationell nivå som rör tillämpningen, i förhållande till dem, av en unionsakt”.⁷

27. Genom, å ena sidan, artiklarna 263 och 277 i EUF-fördraget och, å andra sidan, artikel 267 i fördraget, har det inrättats ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden för prövning av huruvida unionsakterna är lagenliga. Denna prövning har anförtrotts unionsdomstolarna.⁸

28. Därför råder det ingen tvekan om att domstolsprövningen av att unionens rättsordning iakttas säkerställs av EU-domstolen och av medlemsstaternas domstolar. Artikel 19 FEU, som ger uttryck för det värde som rättsstaten utgör enligt artikel 2 FEU, innebär att uppgiften att säkerställa domstolsprövningen inom unionens rättsordning inte enbart ankommer på EU-domstolen utan även på de nationella domstolarna.⁹

29. I detta avseende ska det också erinras om att det finns en klar koppling mellan artikel 19 FEU och artikel 47 i stadgan. Således har domstolen funnit att medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 19.1 andra stycket FEU att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten motsvaras av den rätt som föreskrivits i artikel 47 i stadgan som ger var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol.¹⁰ Det ska också erinras om att begäran om förhandsavgörande avseende giltigheten av en akt, på samma sätt som talan om ogiltigförklaring, utgör ett sätt att pröva lagenligheten av unionsakter.¹¹

⁶ Dom av den 23 april 1986, *Les Verts*/parlamentet, 294/83, EU:C:1986:166, punkt 23.

⁷ Dom av den 27 februari 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117, punkt 31). Se, även, dom av den 3 oktober 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 94).

⁸ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 92 och där angiven rättspraxis) och dom av den 28 mars 2017, *Rosneft* (C-72/15, EU:C:2017:236, punkt 66).

⁹ Se, för ett liknande resonemang, yttrande 1/09 (Avtal om ett enhetligt system för patenttvister) av den 8 mars 2011 (EU:C:2011:123, punkt 66), dom av den 3 oktober 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 90) och dom av den 27 februari 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117, punkt 32).

¹⁰ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 maj 2017, *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, punkt 44), och dom av den 26 juli 2017, *Sacko*, C-348/16, EU:C:2017:591, punkt 30).

¹¹ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 oktober 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, punkt 16), och dom av den 3 oktober 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 95 och där angiven rättspraxis).

2. Fråga 1 a

30. Av detta och, framför allt, likheterna mellan en ogiltighetstalan och en begäran om förhandsavgörande, följer att, eftersom frågan inte regleras av artikel 267 i FEUF, kan de grunder för prövning som anges i artikel 263 FEUF åberopas som stöd för att vid en nationell domstol göra gällande att en omtvistad unionsrättsakt är ogiltig i syfte att få den nationella domstolen att framställa en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.¹²

31. Det kan tilläggas att domstolen redan har fastställt att ”domstolens behörighet att med stöd av artikel [267 FEUF] avgöra giltigheten av de rättsakter som beslutats av [unionens] institutioner inte är begränsad med avseende på de grunder som kan åberopas till stöd för ett bestridande av dessa rättsakters giltighet”.¹³ Med hänsyn till denna rättspraxis kan det även hävdas att ett förhandsavgörande om giltigheten av unionsrätt inte är begränsat till de grunder som har angetts i ogiltighetstalan.¹⁴

3. Fråga 1 b

32. Den andra delfrågan har att göra med samarbetet mellan de nationella domstolar och unionsinstitutioner som är inblandade i ett rättsligt förfarande. Faktum är att den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga för att få klarhet i huruvida artikel 47 i stadgan, jämförd med artikel 4.3 FEU ska tolkas så, att de unionsinstitutioner som har deltagit i antagandet av ett beslut vars giltighet bestrids i ett förfarande vid den nationella domstolen är skyldiga att till denna domstol på begäran överlämna all information som de förfogar över och som de beaktade eller borde ha beaktat vid antagandet av det beslutet.

33. Såsom redan har nämnts har uppgiften att säkerställa domstolsprövningen inom unionens rättsordning enligt artikel 19 FEU uttryckligen anförts *såväl* EU-domstolen *som* de nationella domstolarna. Det har därmed, genom artikel 19 FEU, slagits fast att den nationella domstolen är den som först ska tillämpa unionsrätten.¹⁵

34. I detta syfte får de nationella domstolarna, om de inte är behöriga att själva fastställa att en unionsrättsakt är ogiltig,¹⁶ pröva frågan om en gemenskapsrättsakt är giltig. Om de därvid finner att de omständigheter som parterna har åberopat till stöd för att rättsakten ska anses ogiltig saknar grund, får de lämna dessa utan avseende och slå fast att rättsakten som helhet är giltig. Om dessa domstolar däremot finner att det finns grund för en eller flera av de omständigheter som parterna åberopar, eller som domstolarna i förekommande fall prövar *ex officio*, till stöd för att rättsakten ska anses ogiltig ska de vilandeförklara målet och hänskjuta giltighetsfrågan till EU-domstolen.¹⁷

35. I detta sammanhang måste den nationella domstolen, eftersom den måste ha alla nödvändiga uppgifter för att säkerställa unionsrättens räckvidd och verkan, också ha alla nödvändiga uppgifter för att genomföra den preliminära lagenlighetsprövningen och fastställa huruvida det föreligger ett behov av att begära ett förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF.

12 Se Craig, Paul, och De Búrca, Gráinne, *EU Law Text, Cases and Materials*, 6:e upplagan, Oxford University Press, Oxford, 2015, s. 544, Pertek, Jacques, *Coopération entre juge nationaux et Cour de justice de l'UE. Le renvoi préjudiciel*, Bruylant, Bryssel, 2013, nr 518.

13 Dom av den 16 juni 1998, Racke (C-162/96, EU:C:1998:293, punkt 26).

14 Se, för ett liknande resonemang, Lenaerts, Koen, Maselis, Ignace, Gutman, Kathleen., *EU Procedural Law*, Oxford University Press, 2014, s. 360.

15 Se, för ett liknande resonemang, Blumann, Claude, "L'organisation des juridictions de l'Union au lendemain du traité de Lisbonne", i Mahieu, Stéphanie, (red.), *Contentieux de l'Union européenne, questions choisies*, Larcier, coll. Europe(s), Bryssel, 2014, s. 17–41, särskilt, s. 25 och 27, Hofmann, Herwig, C.H., "Article 47 – Specific Provisions (Meaning)", i Peers, Steve, Herve, Tamara, Kenner, Jeff och Ward, Angela. (red.), *The EU Charter of Fundamental Rights – A commentary*, Hart Publishing, 2014, s. 1197–1275, särskilt nr 47.50.

16 Dom av den 22 oktober 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, punkt 20).

17 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 januari 2006, IATA och ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, punkt 30).

36. Detta är anledningen till att unionsinstitutioner, om en nationell domstol behöver uppgifter som endast unionsinstitutionerna kan lämna, i princip är skyldiga, enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, att snarast lämna dessa uppgifter när den nationella domstolen framställer begäran därom, för så vitt inte en vägran att lämna uppgifterna är berättigad av tvingande skäl avseende nödvändigheten att undvika hinder för unionens funktion och oavhängighet eller att skydda unionens intressen.¹⁸

37. Detta gäller i synnerhet, eftersom denna regel grundar sig på att Europeiska unionen är en rättslig gemenskap av sådant slag att varken medlemsstaterna eller unionsinstitutionerna kan undgå kontroll av om deras rättsakter står i överensstämmelse med fördraget,¹⁹ och därmed att ”denna skyldighet för [unions]institutionerna att lojalt samarbeta är av särskild vikt i förhållande till de domstolar i medlemsstaterna som har till uppgift att övervaka tillämpningen och efterlevnaden av [unions]rätten inom ramen för den nationella rättsordningen”.²⁰

38. Trots detta ska det erinras om att ”rättsakter av unionens institutioner i princip presumeras vara giltiga och att de därmed har rättsverkan, så länge de inte har återkallats eller förklarats vara ogiltiga inom ramen för en talan om ogiltigförklaring eller till följd av en begäran om förhandsavgörande eller invändning om rättsstridighet”.²¹ Av detta antagande följer att det är den sökande som åberopar ogiltigheten som ska styrka sannolikheten för sitt påstående och tillhandahålla alla upplysningar som den har till sitt förfogande.

4. Fråga 1 c

39. Den tredje delfrågan rör räckvidden för den rättsliga prövningen. Den hänskjutande domstolens fråga avser inte bara bedömningen av de faktiska omständigheternas *riktighet*, utan också förmågan att bedöma *fullständigheten* och *tillräckligheten* av de fastställda omständigheterna.

40. Det ska härvidlag erinras om att unionsinstitutionerna, enligt domstolens fasta praxis, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning till följd av de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som de ska bedöma. Därav följer att domstolsprövningen av denna bedömning är begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna beslutet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk.²²

41. Såsom domstolen redan har angett i fråga om tribunalens prövning av bevisning, ”ankommer [det] således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dras”.²³

42. Som nämnts ovan får de nationella domstolarna, även om de inte är behöriga att själva fastställa att en unionsrättsakt är ogiltig, pröva frågan om en unionsrättsakt är giltig. Det finns därför inget skäl till att den rättspraxis som återgavs i föregående punkt inte skulle vara tillämplig i dessa domstolar.

18 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 november 2002, First and Franex (C-275/00, EU:C:2002:711 punkt 49 och där angiven rättspraxis).

19 Se, för ett liknande resonemang, beslut av den 13 juli 1990, Zwartveld m.fl. (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, punkt 16).

20 Beslut av den 13 juli 1990, Zwartveld m.fl. (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, punkt 18).

21 Dom av den 6 oktober 2015, Schrems (C-362/14, EU:C:2015:650, punkt 52).

22 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 februari 2012, rådet/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP (C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63), dom av den 14 december 2017 EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 68) och dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co (C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 29).

23 Dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China) (C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 69, min kursivering).

43. I detta avseende är det uppenbart att de nationella domstolarna inte bara måste ha rätt att kontrollera huruvida handläggningsreglerna har följts och huruvida de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna beslutet är materiellt riktiga, utan *även* huruvida den behöriga institutionen har beaktat alla relevanta omständigheter.

44. Detta innebär inte att den nationella domstolen ska ersätta den bedömning av omständigheterna som gjorts av den institution som anförtrotts uppgiften enligt fördraget med sin egen bedömning. Den ska helt enkelt bara kontrollera att rättsakten har antagits på grundval av korrekt och tillräcklig information, vilket möjliggör en relevant bedömning. Detta måste enligt min uppfattning vara förenligt med den nationella domstolens roll inom ramen för dess behörighet att pröva giltigheten av en rättsakt.

45. Däremot kan den nationella domstol som har samlat in och kontrollerat de relevanta omständigheterna, eftersom unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsässig bedömning i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, endast fastställa att det inte skett en uppenbart oriktig *bedömning av dessa omständigheter* eller ett uppenbart oriktigt *utelämnande av andra omständigheter*. Samma begränsningar gäller för bedömningen av de materiella villkoren (enligt grundförordningen).

B. Den andra tolkningsfrågan

46. Den hänskjutande domstolen har ställt den andra tolkningsfrågan i huvudsak för att få klarhet i huruvida genomförandeförordning nr 723/2011 är ogiltig till följd av artikel 15.2 i grundförordningen, eftersom de synpunkter på kommissionens undersökning²⁴ som Eurobolt hade lämnat – i den mån de utgör relevant information i den mening som avses i nämnda bestämmelse – inte ställdes till den rådgivande kommitténs förfogande senast tio dagar före dess sammanträde.

1. Fråga 2 a

47. Grundförordningen innehåller inte någon definition av begreppet ”relevant information”. Det följer dock av grundförordningens systematik att begreppet ”all relevant information” i artikel 15.2 i grundförordningen omfattar synpunkter som inges av en oberoende importör av de varor som är föremål för undersökning av kommissionen.

48. Antidumpningstullar och en eventuell utvidgning av dem i händelse av kringgående antas av rådet, på förslag från kommissionen, efter sammanträde i den rådgivande kommittén. Kommissionens förslag bygger på resultatet av en undersökning där synpunkter och uppgifter från berörda parter ska beaktas i enlighet med artikel 5.10 i grundförordningen. I artikel 6.7 i samma förordning anges att de klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har gett sig till känna enligt artikel 5.10, i princip, kan få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen. Enligt den bestämmelsen får ”[d]essa parter ... bemöta uppgifterna, och deras *synpunkter ska beaktas* i den mån de är tillräckligt väl underbyggda”.²⁵ Till sist anges i artikel 20.4 i grundförordningen att ett ”slutligt utlämnande av uppgifter ska ske skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt ... och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9 ...”. I artikel 20.5 anges vidare att ”[d]e uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ... beaktas” om de inkommer inom en frist som ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar.

²⁴ I förevarande mål avser detta kommissionens preliminära slutsatser med rubriken ”Handling med allmän information R 515” (”Förfarande för att förhindra kringgående rörande importen av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte – Förslag om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstullen till Malaysia”).

²⁵ Min kursivering.

49. Denna tolkning stöds av skäl 12 i grundförordningen, som betonar vikten av rätten till försvar och möjligheten för de berörda parterna att framföra sina synpunkter och försvara sina intressen under förfarandet.

50. Mot bakgrund av ovannämnda överväganden framgår det att den information, de synpunkter och de iakttagelser som har tillhandahållits kommissionen under undersökningen, samt de synpunkter som har ingetts som svar på kommissionens slutsatser från undersökningen, därför med nödvändighet utgör ”relevant information” för den rådgivande kommittén som krävs för att den ska kunna göra en relevant bedömning av kommissionens förslag. Det framgår således att den information som Eurobolt tillhandahöll i sin skrivelse av den 13 juni 2011 utgjorde ”relevant information” i detta avseende.

2. Frågorna 2 b och 2 c

51. Då synpunkter som lämnas på kommissionens slutsatser från undersökningen utgör ”relevant information” i den mening som avses i artikel 15.2 i grundförordningen, uppkommer således frågan huruvida det förhållandet att den rådgivande kommittén inte underrättades inom den föreskrivna tidsfristen bör medföra konsekvenser, och i sådana fall, vilka dessa konsekvenser bör vara.

a) Betydelsen av processuella garantier

52. Det ska först erinras om att när en unionsinstitution har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning – vilket, som redan har nämnts, är fallet i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder såsom antidumpningsåtgärder,²⁶ – är kontrollen av att vissa garantier avseende förfarandet efterlevs av grundläggande betydelse.²⁷

53. Artikel 15 i grundförordningen är särskilt avsedd att säkerställa att ett av de obligatoriska stegen i förfarandet för att anta antidumpningstullar, nämligen samrådet med rådgivande kommittén, genomförs på ett ordnat sätt. Bestämmelsen innehåller således ett antal processuella garantier, såsom kravet att all relevant information ska kommuniceras ”snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet”.

54. Det råder således inget tvivel om att artikel 15 i grundförordningen – åtminstone i princip – kan åberopas som stöd för en ogiltighetstalan eller ett förhandsavgörande avseende giltighetsfrågan.

b) Följderna av en överträdelse av artikel 15.2 i grundförordningen

55. Det ska erinras om att den rådgivande kommittén består av företrädare för varje medlemsstat med en företrädare för kommissionen som ordförande.²⁸ En kommitté av detta slag är inte någon ovanlighet när det gäller förfarandet för antagande av unionsrättsakter.

56. Enligt den nya lagstiftning som nu är i kraft har den rådgivande kommittén således endast ersatts av en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.²⁹

²⁶ Se punkt 40 i förevarande förslag till avgörande.

²⁷ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl. (C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 69), och dom av den 11 december 2018, Weiss m.fl. (C-493/17, EU:C:2018:1000, punkt 30).

²⁸ Se artikel 15.1 i grundförordningen.

²⁹ EUT L 55, 2011, s. 13. Se artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

57. Med avseende på förordning nr 182/2011 ska anmärkas att domstolen redan har slagit fast att, när lagstiftaren kräver att information ska skickas till företrädare för medlemsstaterna inom en viss tidsperiod, har en sådan tidsfrist till syfte att säkerställa att medlemsstaternas regeringar hålls informerade, via sina ledamöter i kommittén, om kommissionens förslag.³⁰ En sådan tidsfrist säkerställer vidare att medlemsstaterna förfogar över den tid som är nödvändig för att studera dessa handlingar, vilka kan vara synnerligen invecklade och kräva att talrika kontakter och samtal äger rum mellan olika förvaltningar eller interna och externa samråd.³¹

58. I förevarande mål kan det inte förnekas att artikel 15.2 eftersträvar just detta mål, med hänsyn till att det i skäl 25 uttryckligen anges att "[i]nformation som lämnas till medlemsstaterna i rådgivande kommittén är ofta ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. För att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett möte som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén".

59. Även om konditionalis ("should") har använts i detta skäl, har indikativ ("shall") använts i artikel 15.2 i grundförordningen. Dessutom har lagstiftaren lagt till en strikt tidsfrist genom att lägga till "dock senast tio arbetsdagar", efter uttrycket "snarast möjligt". Såsom domstolen redan har slagit fast i andra sammanhang, är det "ställt utom allt tvivel att en sådan formulering medför att nämnda frist är absolut".³²

60. Denna tolkning är också förenlig med ett av grundförordningens huvudsakliga mål, som, enligt skäl 12, är att det klart anges vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas.

61. Mot bakgrund av det föregående anser jag att domstolens tillvägagångssätt i målet Tilly-Sabco/kommissionen måste tillämpas och att man därav kan dra slutsatsen att de krav som anges i artikel 15.2 i grundförordningen ingår bland de "väsentliga formkrav som måste vara uppfyllda för att ett förfarande ska vara korrekt. Om sådana formkrav inte har uppfyllts ska den berörda rättsakten vara ogiltig".³³

62. Det är riktigt att den påstådda överträdelsen i detta mål inte var att informationen lämnades för sent, utan snarare försenad kommunikation av förslaget till genomförandeförordning i sig.

63. Trots detta kan anmärkas att den princip som låg till grund för motiveringen i målet Tilly-Sabco inte bygger på karaktären av den handling som har ingetts, utan att det snarare är syftet med tidsfristen från framläggandet av förslaget till genomförandeförordning och utkastet till dagordning som är avgörande. Såsom domstolen betonade, är syftet med denna tidsfrist "att göra det möjligt för förvaltningskommitténs ledamöter att i lugn och ro, före varje möte, granska utkastet till genomförandeakt".³⁴ Detta krav ingår, enligt domstolen, bland de väsentliga formkrav som måste vara uppfyllda för att ett förfarande ska vara korrekt. Om sådana formkrav inte har uppfyllts ska den berörda rättsakten anses vara ogiltig.³⁵

30 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 103).

31 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 februari 1998, Tyskland/kommissionen (C-263/95, EU:C:1998:47, punkt 31), och dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 103).

32 Dom av den 29 juli 2010, Grekland/kommissionen (C-54/09 P, EU:C:2010:451, punkt 46).

33 Dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 114. Se även dom av den 10 februari 1998, Tyskland/kommissionen (C-263/95, EU:C:1998:47, punkt 32).

34 Dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 102. Det kan tilläggas att domstolen ansåg att kommissionens argument – det vill säga att ledamöterna i förvaltningskommittén inte invände mot kommissionens agerande, att bestämmelserna avseende samråd med en kommitté är avsedda att säkerställa att ledamöternas rättigheter iaktas snarare än att skydda näringsidkarens rättigheter och att sökanden inte har styrkt att förfarandet, i avsaknad av den påstådda överträdelsen, skulle ha haft en annan utgång – saknade betydelse.

35 Dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen (C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 114).

64. I förevarande mål har lagstiftaren själv insisterat på hur viktigt det är att det finns tillräckligt med tid att bedöma inte bara kommissionens utkast, utan också relevant information. Såsom tidigare nämnts anges i skäl 25 i grundförordningen att information som lämnas till medlemsstaterna i den rådgivande kommittén ofta är ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. Detta innebär således att "[f]ör att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett möte som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén".

65. Det är mot denna bakgrund som det i artikel 15.2 i grundförordningen föreskrivs att ordföranden för den rådgivande kommittén ska förse medlemsstaterna med all relevant information snarast möjligt och en strikt tidsfrist har lagts till med hjälp av orden "dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet".

66. Under dessa förhållanden, och med hänsyn till ordalydelsen i och syftet med artikel 15.2 i grundförordningen, kan jag inte se varför det i händelse av en överträdelse av den bestämmelsen skulle tillämpas en annan lösning än den som tillämpades av domstolen i målet Tilly-Sabco/kommissionen. Den tidsfrist som har slagits fast i denna bestämmelse ingår bland de väsentliga formkrav som måste vara uppfyllda för att ett förfarande ska vara korrekt och en överträdelse av detta krav medför att rättsakten är ogiltig.

67. Jag ska nu övergå till frågan huruvida det faktiskt har förekommit en överträdelse i förevarande mål.

C. Synpunkter på giltigheten av genomförandeförordning nr 723/2011

68. I förevarande mål är det ostridigt att den rådgivande kommittén inte erhöll all relevant information tio dagar före sammanträdet, vilket stred mot kraven i artikel 15.2 i grundförordningen. Under dessa förhållanden är det inte möjligt att dra någon annan slutsats än att det har förekommit en överträdelse.

69. Följden av överträdelsen av denna tidsfrist är att den rättsakt som har antagits inom ramen för förfarandet är ogiltig. I förevarande mål innebär detta också att förordning nr 723/2011 är ogiltig.

70. Det är riktigt att den hänskjutande domstolen inte uttryckligen har ifrågasatt giltigheten av förordning nr 723/2011. Det framgår emellertid av ordalydelsen i såväl fråga 2 b som fråga 2 c att den hänskjutande domstolen har sökt få klarhet i följderna av att kraven i artikel 15.2 i grundförordningen inte har iakttagits. Då den omedelbara följden av en sådan överträdelse, i det avseende som är aktuellt i förevarande mål, är att genomförandeförordningen är ogiltig, är det min uppfattning att domstolen inte kan underlåta att uttala sig i denna fråga – vilken, i alla händelser, verkar vara underförstådd i tolkningsfrågorna – om den ska kunna ge ett användbart svar på tolkningsfrågorna.

71. Dessutom är de nationella domstolarna, som jag redan har anmärkt, inte behöriga att själva fastställa att en unionsrättsakt är ogiltig.³⁶ I detta särskilda sammanhang, och med hänsyn till tolkningsfrågornas karaktär, och i syfte att undvika en andra begäran om förhandsavgörande, föreslår jag att domstolen ska fastställa att förordning nr 723/2011 är ogiltig.

³⁶ Dom av den 22 oktober 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, punkt 20).

VI. Förslag till avgörande

72. Jag föreslår därför att domstolen ska besvara de tolkningsfrågor som har ställts av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) på följande sätt:

- 1 a) Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att de grunder för prövning som anges i artikel 263 FEUF kan åberopas som stöd för att vid en nationell domstol göra gällande att en omtvistad unionsrättsakt är ogiltig i syfte att få den nationella domstolen att framställa en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen.
- 1 b) Den sökande som åberopar att en unionsrättsakt är ogiltig ska styrka sannolikheten för sitt påstående och tillhandahålla alla upplysningar som den har till sitt förfogande. Emellertid, om en nationell domstol behöver uppgifter som endast unionsinstitutionerna kan lämna är dessa institutioner, enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, skyldiga att snarast lämna dessa uppgifter när den nationella domstolen framställer en begäran därom, för så vitt inte en vägran att lämna uppgifterna är berättigad av tvingande skäl avseende nödvändigheten att undvika hinder för unionens funktion och oavhängighet eller för att skydda dess intressen.
- 1 c) Den nationella domstol som prövar lagenligheten är behörig att kontrollera huruvida handläggningsreglerna har följts, huruvida de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna beslutet är materiellt riktiga och huruvida den behöriga institutionen har beaktat alla relevanta omständigheter. Den nationella domstol som prövar lagenligheten är också behörig att kontrollera att det inte gjorts en uppenbart oriktig bedömning av förutsättningarna i artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.
- 2 a) Begreppet ”all relevant information” i artikel 15.2 i förordning nr 1225/2009 ska tolkas så, att det omfattar de synpunkter som av berörda parter har ingetts till svar på kommissionens slutsatser från undersökningen.
- 2 b) Kraven i artikel 15.2 i förordning nr 1225/2009 ingår bland de väsentliga formkrav som måste vara uppfyllda för att ett förfarande ska vara korrekt. Därför kan en importör göra gällande en överträdelse av artikel 15.2 i förordning nr 1225/2009, om de synpunkter som denne lämnade in inte har gjorts tillgängliga för den rådgivande kommittén senast tio dagar före sammanträdet.
- 2 c) Antidumpningsåtgärder som har antagits i strid med tidsfristen i artikel 15.2 i förordning nr 1225/2009 är ogiltiga.
- 3) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 723/2011 av den 18 juli 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 91/2009 införts på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte är ogiltig.